

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 16/01/2025.

*****

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 148

Người xưa nói: “*Một tác thời gian có thể mua được một tác vàng, nhưng một tác vàng không mua được một tác thời gian*”. Con người thường chìm đắm trong tranh danh, đoạt lợi, khi hơi tàn sức kiệt, họ khấn trương đi tìm diệu pháp nhưng lúc đó đã quá muộn. Đối với việc này mọi người thường chỉ hiểu một cách mơ hồ, nếu họ thật hiểu thì họ đã có cách sống khác. Chúng ta vẫn đang đua tranh, tranh danh ảo danh, ảo vọng, ảo lợi, những thứ này không có gì là thật, chúng ta tưởng chừng như mình có được nhưng chúng sẽ nhanh chóng đi qua.

Trên “*Kinh Kim Cang*” nói: “*Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng, nhất thiết hữu vi pháp như mộng, huyễn, bào ảnh*”. Khi chúng ta chân thật hiểu được điều này thì chúng ta sẽ làm ra những việc mà người thế gian không thể tin được, họ cho rằng chúng ta rất giàu, chúng ta thừa tiền nên chúng ta mới làm được những việc lợi ích cho nhiều người như vậy. Họ không biết rằng: “*Người trí thì biết đem vật chất chuyển thành phước báu, người ngu si mới đem phước báu chuyển thành vật chất*”. Chúng ta mong muốn, tham cầu mà chúng ta có được thì chính là chúng ta đã dùng phước báu trong vận mạng của chính mình. Chúng ta tặng rau, đậu, mở những lớp học kỹ năng sống, tổ chức các buổi lễ tri ân hoàn toàn miễn phí nên nhiều người cho rằng chúng ta rất giàu.

Gần đây, một số người hàng xóm ở khu đào tạo Sơn Tây đến nói với tôi là họ muốn mở rộng đường, họ muốn đổ bê tông vào dải đất nhỏ phía bên ngoài bờ tường của chúng ta, để làm việc này họ cần khoảng 7, 8 khối bê tông. Tôi nói, chúng ta sẵn sàng để mọi người dùng dải đất đó để làm đường và chúng ta sẽ ủng hộ cho họ 10 khối bê tông. Hòa Thượng dạy chúng ta: “*Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không đức*”. Khi chúng ta làm việc chúng ta luôn đặt việc lợi ích cộng đồng, lợi ích xã hội, lợi ích chúng sanh lên trên hết. Chúng ta học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền thì chúng ta phải có nền tảng vững chắc để khi chúng ta gặp cản trở thì chúng ta không bị dao động.

Trước đây, tôi dịch Kinh, giảng Kinh, niệm Phật nhưng sau đó, tôi đi làm giáo dục nên nhiều người nói tôi xen tạp, khoảng 10 năm sau, họ lại nói với tôi là việc tôi làm giáo dục là rất tốt. Khi tôi trồng rau sạch, làm đậu để tặng, nhiều người cũng cho rằng những việc làm này là không cần thiết, về sau, họ lại nói với tôi rằng những việc này rất tuyệt vời. Nhiều người cho rằng người khác là “*xen tạp*” nhưng bản thân họ thì khô cứng, cố chấp, ngoan cố. Họ nhìn thấy người khác làm tốt cho cộng đồng, xã hội, đồng thời tu

hành vẫn rất tốt nhưng họ không thay đổi. Có người nói với tôi, họ không thể nghĩ ra là nên làm những việc này. Tôi nói, vì không ai nghĩ nên tôi phải nghĩ.

Khi tôi đến một nơi nào đó, tôi dọn lên bàn ăn các thức ăn do tôi trồng, mọi người đều cảm thấy rất an tâm khi ăn, sau đó, tôi tặng cho mọi người rất nhiều thứ mang về như kim chi, súp lơ, bông cải... Gần đây, chúng ta mở Zoom niệm Phật, mọi người cũng nhận thấy việc này rất lợi ích. Quỹ đạo con đường mà tôi đi, từ điểm xuất phát dần mở rộng ra như một vòng tròn và hiện tại lại tôi đang dần quay về với điểm xuất phát.

Chúng ta muốn độ chúng sanh thì chúng ta phải làm những việc mang lại lợi ích thiết thực cho chúng sanh. Nhiều người chỉ muốn niệm Phật để họ được vãng sanh, không quan tâm đến đời sống hiện tại, không quan tâm đến thế hệ sau. Đây là chúng ta chưa phát Tâm Bồ Đề. Chúng ta tu hành nếu chúng ta không cẩn trọng thì chúng ta sẽ rơi vào trạng thái “*vô cảm*”. Điều này rất đáng sợ.

“*Từ bi*” là chúng ta đồng cảm với chúng sanh khổ nạn, hiểu được những điều người ở thế gian tìm cầu. Người thế gian đều mong cầu có được đời sống an vui. Có những người niệm Phật lâu năm nhưng gia đình của họ thì “*tan cửa nát nhà*”. Điều quan trọng là chúng ta niệm Phật bằng tâm gì. Chúng ta có đang niệm Phật với tâm chân thành, thanh tịnh, từ bi không? Hay chúng ta đang niệm Phật với tâm danh lợi, tham cầu? Có người, khi chưa niệm Phật thì ở trong một ngôi nhà nhỏ, sau khi niệm Phật một thời gian thì họ mua được nhiều ngôi nhà lớn. Người xưa gọi là là “*bã danh lợi*”, “*danh lợi*” là những thứ bỏ đi giống như bã mía. Chúng ta đang đem một cửa báu “*liên thành*” đổi lấy “*bã danh lợi*” hay đổi lấy một viên kẹo?

Người xưa nói: “*Một tắc thời gian có thể mua được một tắc vàng, nhưng một tắc vàng không mua được một tắc thời gian*”. Hay người thế gian cũng nói: “*Diêm vương nói giờ thìn thì nhất định không thể hẹn qua được đến giờ ty*”. Một người rất giàu có, khi Diêm Vương đến bắt ông ta thì ông hỏi Diêm Vương, có thể cho ông thêm thời gian để ông nói chuyện với con cái hay không, ông có thể đem tất cả tài sản để đổi lấy một giờ này. Diêm Vương chắc chắn sẽ không đồng ý. Có người con hỏi Bố, một giờ Bố đi làm có thể kiếm được bao nhiêu tiền. Sau đó, đứa trẻ tiết kiệm tiền để có thể mua được một giờ của Bố, đứa trẻ muốn Bố dành thời gian để chơi cùng mình.

Chúng ta phải thấu hiểu chân tướng của vũ trụ nhân sanh. Chúng ta tưởng rằng chúng ta đã hiểu nhưng chúng ta vẫn đang hiểu một cách rất lờ mờ. Chúng ta hiểu mọi việc một cách lờ mờ nên chúng ta làm mọi việc một cách lờ mờ. Hôm qua, tôi nhìn thấy mọi người treo đèn lồng để trang trí Tết, tôi nói mọi người làm như vậy không đẹp nên tôi treo lại. Sau khi tôi thay đổi hoàn toàn các vị trí của những chiếc đèn thì mọi người đều thấy rất đẹp, hàng xóm đi qua cũng phải ngược nhìn.

Chúng ta phải sâu sắc phản tỉnh. Chúng ta phải dụng tâm khi làm mọi việc để không lãng phí công sức, tài vật, thời gian. Chúng ta chênh mảng thì sẽ làm hư hỏng tài vật,

lãng phí thời gian của chính mình và người khác. Khi những người hàng xóm nhìn thấy vườn rau của chúng ta, họ đều không hiểu vì sao rau có thể tốt như vậy. Có những người bỏ ra rất nhiều tài vật, thời gian, công sức nhưng không thể làm ra sản phẩm lợi ích cho cộng đồng, xã hội. Người ngày nay rất ngại phải thừa hỏi người khác.

Hôm trước có người hỏi tôi, khi gói bánh ú có cho muối, dầu, đường không và nên cho bao nhiêu. Tôi định trả lời là, khi họ đếm một hạt gạo thì họ cho một hạt muối. Chúng ta phải biết mỗi vùng miền có khẩu vị khác nhau, nơi thích ăn đậm, nơi thích ăn nhạt, chúng ta phải tự định lượng gia vị cho phù hợp. Đây là họ không biết chủ động tư duy. Có những người gói 50 kg gạo nếp nhưng sau đó phải bỏ đi hết. Đây là do họ không chịu thừa hỏi trong khi chúng ta có rất nhiều người để thừa hỏi.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, khi con thời khóa sớm tối, tụng Kinh niệm Phật thì thường có những âm thanh kỳ lạ vang lên, thậm chí đột nhiên nhìn thấy những cảnh tượng dị thường khiến cho con hốt hoảng, tay chân run rẩy, đây là do duyên gì, làm thế nào để khắc phục?”*.

Rất nhiều người gặp phải hoàn cảnh như vậy. Ngày trước, có một cô Phật tử ở Hải Dương nói với tôi, khi cô nhìn vào tượng A Di Đà Phật để niệm Phật thì có tiếng nói vang lên: *“Đừng niệm người đó!”*. Có người khi đang chiêm ngưỡng tượng Phật để niệm Phật thì lại nhìn thấy cảnh chần gỏi hiện ra. Đây đều là do nghiệp chướng. Chúng ta đang sống yên bình, chúng ta đừng tưởng mọi việc sẽ mãi bình yên, chúng ta phải hết sức cẩn ngôn, cẩn hạnh vì oan gia trái chủ có thể tìm đến bất cứ lúc nào. Rất nhiều người có thời gian, sức khỏe nhưng không nỗ lực, họ lười biếng, chệnh mảng thậm chí còn tiêu phí phước báu.

Hòa Thượng nói: *“Trên “Kinh Kim Cang” nói: “Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng”, chỉ một tiếng động lớn đã khiến bạn giật thót người vậy thì làm sao bạn có thể định được tâm, làm sao bạn nhớ được câu “A Di Đà Phật”, làm sao bạn có thể vắng sanh? Những âm thanh, tiếng động, hiện tượng này có thể là đang khảo nghiệm công phu của bạn. Khi công phu của chúng ta chưa có lực thì chúng ta tu học không hề có chướng ngại, khi chúng ta tu hành có một chút công phu thì chắc chắn sẽ có rất nhiều chướng ngại. Khi công phu tu hành của chúng ta chưa có lực thì oan gia trái chủ không thèm để ý đến chúng ta, họ cho rằng chúng ta tu học sẽ không có kết quả gì, chúng ta sẽ luẩn quẩn trong tầm mắt của họ, ngày nào đó họ sẽ tìm đến trả thù, khi họ thấy chúng ta sắp rời khỏi thì họ liền sẽ đến để trở ngại”*.

Hòa Thượng nói: *“Nếu như công phu của chúng ta có lực thì họ liền sẽ rất khản trương vì bạn sắp rời khỏi thế gian này rồi, bạn đến thế giới Tây Phương Cực Lạc thì họ không còn có cơ hội báo oán nữa. Trong đời quá khứ, bạn nợ của họ tiền, bạn chưa trả, bạn nợ họ mạng bạn cũng chưa trả cho nên yêu ma quỷ quái tìm đến để gây chuyện, để báo thù. Việc này từ xưa đến nay, rất nhiều người gặp phải, đây cũng là việc chúng ta rất dễ dàng nhận biết”*.

Hòa Thượng nói: **“Pháp sư Quảng Hóa, trước đây là một quân nhân, ông là quản lý, mỗi ngày ông ăn một con gà, khi ông phát tâm đi tu, ông tu hành cũng rất tốt. Một hôm, ông đi vào nhà tắm, ông vừa mở cửa thì rất nhiều gà từ nhà tắm bay ra, chúng đâm vào người ông, ông hoảng sợ ngã và bị gãy xương chậu, từ đó đến cuối đời ông bị què. Đây là nghiệp nặng mà báo nhẹ vì ông vẫn tinh tảo niệm Phật”**.

Chúng ta phải tích cực tích công bồi đức, tu phước, tích phước. Chúng ta tích cực làm nhiều việc lợi ích xã hội thì oan gia trái chủ đều nhìn thấy. Họ thấy chúng ta hết sức tận tâm, tận lực lo cho người, họ không những không báo thù mà họ còn trở thành người hỗ trợ chúng ta. Oan gia trái chủ không muốn lấy mạng chúng ta, họ thấy chúng ta đang làm việc lợi ích cho người, họ chẳng những không báo thù mà còn hỗ trợ để chúng ta làm được nhiều việc lợi ích cho xã hội để họ được hưởng nhờ. Từ lâu, tôi đã rất tích cực làm theo lời Hòa Thượng, hằng ngày, tôi gần như không có thời gian rảnh.

Khi tôi đến Sơn Tây, tôi tích cực cuốc đất, quét dọn, quét sân xong, tôi thấy sân rất sạch đẹp. Sân bị rong rêu vì mặt sân có bụi đất, khi chúng ta quét hết lớp bụi đất đi thì rong rêu không thể mọc. Oan gia trái chủ nhìn thấy chúng ta làm như vậy cũng không nở phục thù. Oan gia trái chủ nhìn thấy chúng ta lười biếng, sợ nắng mưa thì họ cũng muốn đến báo thù. Oan gia nhìn thấy chúng ta tích cực làm lợi ích cho xã hội, họ nghĩ, nếu họ khiến chúng ta què tay, què chân thì nhiều người sẽ không có được lợi ích. Oan gia trái chủ thấy công phu của chúng ta có lực, sắp vượt thoát sinh tử thì họ mới tìm đến. Họ nhìn thấy chúng ta đang chênh mảng, chúng ta chưa thể thoát khỏi tầm mắt của họ thì họ sẽ không vội làm gì!

Hòa Thượng nói: **“Vãng sanh là chúng ta siêu vượt sáu cõi luân hồi vượt qua mười pháp giới cho nên oan gia trái chủ trong sáu cõi sẽ tìm đến gây phiền phức. Do đó, Phật dạy chúng ta, mỗi ngày, tụng Kinh, niệm Phật, nghe Kinh, hay làm bất cứ việc thiện lành gì thì đều đem công đức này, hồi hướng cho oan gia trái chủ”**. Hằng ngày, chúng ta làm việc gì để có công đức hồi hướng cho oan gia trái chủ, chúng ta phải làm bằng tâm chân thành, vô tư vô cầu thì mới có công đức. Chúng ta tụng Kinh một cách “nghêu ngao”, niệm Phật như “nhai trầu”, lạy Phật một cách giải đãi thì oan gia trái chủ đều nhìn thấy, họ đều biết rõ là chúng ta có thật làm hay không.

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh nói: “Trên đền bốn ơn nặng, dưới cứu khổ ba đường”. Bốn ơn nặng là ơn Cha Mẹ, ơn Thầy, ơn quốc gia, ơn chúng sanh. Cứu khổ ba đường là Ngạ quỷ, Địa ngục, Súc sanh. Hi vọng, oan gia trái chủ hiểu rõ, thành tựu của chúng ta là có lợi ích đối với họ, đối với tất cả chúng sanh, chúng ta thành tựu rồi thì chúng ta sẽ báo ân, sẽ trả nợ”**. Tôi rất cảm xúc với câu nói này của Hòa Thượng. Trong pháp môn Tịnh Độ nói đây là: **“Thừa nguyện, tái lai”**. Chúng ta phải hết sức sâu sắc phản tỉnh, chúng ta thành tựu không phải vì chính mình hay vì tham cầu được đến một thế giới an lành mà chúng ta vãng sanh là để hoàn thành học nghiệp cao nhất, hoàn thiện nhất để công cuộc phục vụ chúng sanh được tốt nhất.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, nếu một người vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc nhưng chưa thành tựu phẩm vị cao, sau khi gặp Phật thì họ xin Phật quay trở lại thế giới Ta Bà độ chúng sanh có được không?*”.

Hòa Thượng nói: “***Phật liền sẽ đồng ý cho chúng ta quay trở lại thế giới Ta Bà độ chúng sanh nhưng chúng ta không được quay lại thế giới Ta Bà lâu, vì chúng ta có thể bị thối chuyển. Chúng ta trở về báo ân, trả nợ xong thì phải quay về thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta dùng thành tâm, thành ý này đi làm thì chúng ta liền giảm được chướng ngại của oan gia trái chủ***”.

Tôi sâu sắc thể hội câu nói này của Hòa Thượng. Chúng ta thành tâm thành ý làm, cho dù chúng ta không mong cầu nhưng tất cả những chướng ngại đều sẽ giảm, chúng ta sẽ gặp nhiều thuận lợi. Chúng ta đã có hơn mười vườn rau sạch, những vườn rau này đều đang hoạt động rất tốt. Để tạo ra một mét vuông rau sạch thì chi phí cần thiết là 1,8 triệu, khi chúng ta làm vườn rau sạch, chúng ta chỉ dùng hết một nửa chi phí, chúng ta làm mà không cần phải xin tiền ai. Chúng ta thành tâm thành ý mà làm thì chướng ngại của oan gia trái chủ sẽ giảm ít.

Hòa Thượng nói: “***Quá khứ, chúng ta mê hoặc điên đảo, ngu muội ngu si cho nên mới tạo ra những tội nghiệp này, hiện tại, chúng ta học Phật, chúng ta tường tận rồi cho nên tất cả mọi việc chúng ta làm đều vì lợi ích cho chúng sanh, cho cộng đồng, không phải làm vì ta. Chúng ta làm với tâm như vậy thì tất cả việc làm của chúng ta không tạo ra nghiệp chướng nữa, chúng ta sẽ dần dần hóa giải được những oán kết đối với tất cả chúng sanh mà chúng ta đã tạo, chúng ta làm bất cứ việc gì đều cảm thấy rất vui***”.

Hòa Thượng nói: “***Nhà Phật thường nói, Phật không độ người không có duyên, tất cả những người mà chúng ta tiếp cận đều là những người chúng ta có duyên, không luận là người có ân hay có oán thì đều là người có duyên với chúng ta. Người có ân cũng dễ tiếp cận, người có oán cũng rất dễ tiếp cận, chúng ta rất dễ dàng có thể giúp đỡ những người này, cho nên chúng ta phải có lòng nguyện giúp đỡ tất cả mọi người***”. Chúng ta giúp tất cả mọi người, cho dù họ là ân nhân hay là oan gia trái chủ của chúng ta.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!